

Б о л к ъ, и С т á р и ц а .

рлн

Болкъ гладомъ гибнущъ, [или алчущъ] ѿбхождáше ищà пыши. бывъ же на нѣкое мѣсто, оуслыша дѣтѧ плачуще, и старицъ глаголюциз ємъ, престани ѿ плача. Щще ли же ни, въ той часъ ѩдамъ та волкъ. Мнѧ же волкъ, икш истина глаголетъ старица, стояше на многъ часъ ѩжидáя. єгда же вечеръ приспѣ, слышитъ паки старицъ ласкающъ дѣтица, и глаголюциз ємъ: Щще приидетъ волкъ скомш, оубіемъ єго, **с** Чадо, сїа слышавъ волкъ, идѣша глагола: въ сей ѩградѣ [или во дворѣ томъ] ина оубо глаголютъ, ина же творатъ.

,, Баснь къ Человѣкъмъ, иже дѣлъ словесемъ не имѣютъ подобныхъ.

К о з л а , и Б о л к ъ .

Козла на нѣкоемъ кробѣ столъ (или на нѣкоемъ кробли столъ), понеже волка мимоградѣща (мимоходаща) видѣ, оукораше и ругашеса [смѣашеса] ємъ. волкъ же, **с** дрѹже, не ты ма оукорашши, но мѣсто.

,, Баснь извлѣетъ, икш многажды и мѣсто, и времѧ подаютъ дѣрзость [смѣость], противъ лѣчшимъ.

И е с к ъ .

рм.

Мѣскъ ѿ чмѣна оутолстѣвъ [оуточнѣвъ], раскаласа [нача скакати] вонѣ и глагола: Отѣцъ мой єсть конь скоротѣчный [скорохбдный, шественный], и азъ ємъ вѣсъ оуподобихса. и нѣкогда нѣждѣ

ѣ*